

ที่ อต ๐๐๒๓.๑๕/ว

๓๕๑๑

ที่ว่าการอำเภอลับแล

ถนนศรีพนมมาศ อต ๕๓๑๓๐

๓ กันยายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอร้องเกี่ยวกับการออกคำสั่งปรับเป็นพินัยกับการกระทำความผิดต่างกรรมต่างวาระ การเพิกถอน และการแก้ไขคำสั่งปรับเป็นพินัย และการยุติเรื่องกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิด ภายหลังเจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งปรับเป็นพินัย

เรียน นายกเทศมนตรีตำบล และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ทุกแห่ง

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือจังหวัดอุตรดิตถ์ ที่ อต ๐๐๒๓.๔/ว ๓๘๐๔
ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๘

จำนวน ๑ ชุด

ด้วยจังหวัดอุตรดิตถ์ โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น แจ้งว่า กรุงเทพมหานคร ได้ขอคำปรึกษาปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการแก้ไขหรือเพิกถอน และดำเนินการอื่นต่อคำสั่งปรับเป็นพินัย ตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยได้พิจารณาข้อหาดังกล่าวและมีความเห็นแล้ว ตามเรื่องเสร็จที่ ๙๓๕/๒๕๖๘ จึงขอส่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานโดยไม่ต้องขอคำปรึกษาจากคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยอีก ตามข้อ ๙ วรรคสอง แห่งระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เรื่อง การให้คำปรึกษา เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๖ ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงแจ้งความเห็นของคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เรื่องเสร็จที่ ๙๓๕/๒๕๖๘ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุระวุธ จันทร์งาม)
นายอำเภอลับแล

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอ

โทร./โทรสาร. ๐๕๕-๔๓๒-๐๗๗

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอลับแล
 เลขที่รับ..... ๒๑๑๕
 วันที่..... ๒๙ ส.ค. ๖๕
 เวลา.....

ที่ อด ๐๐๒๓.๔/ว ๓๗๐๔

ศาลากลางจังหวัดอุตรดิตถ์
 ถนนประชานิมิตร อด ๕๓๐๐๐

๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ข้อหารือเกี่ยวกับการออกคำสั่งปรับเป็นพินัยกับการกระทำความผิดต่างกรรมต่างวาระ การเพิกถอน และการแก้ไขคำสั่งปรับเป็นพินัย และการยุติเรื่องกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิด ภายหลังเจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งปรับเป็นพินัย

เรียน นายอำเภอทุกอำเภอ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุตรดิตถ์ และนายกเทศมนตรีเมืองอุตรดิตถ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๕/ว ๓๗๐๔
 ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๘

จำนวน ๑ ชุด

ด้วยจังหวัดอุตรดิตถ์ได้รับแจ้งจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแจ้งว่า กรุงเทพมหานคร ได้ขอคำปรึกษาปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการแก้ไขหรือเพิกถอน และดำเนินการอื่นต่อคำสั่งปรับเป็นพินัย /ตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวและมีความเห็นแล้ว ตามเรื่องเสร็จที่ ๙๓๕/๒๕๖๘ จึงขอส่งคำปรึกษาดังกล่าวให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบ และแจ้งเวียนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานโดยไม่ต้องขอคำปรึกษาจากคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยอีก ตามข้อ ๙ วรรคสอง แห่งระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เรื่อง การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๖ เพื่อให้การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงแจ้งความเห็นของคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เรื่องเสร็จที่ ๙๓๕/๒๕๖๘ ให้นายอำเภอเพื่อแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ทราบและถือปฏิบัติต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวนิรชา บัณฑิตย์ชาติ) ปลัดอำเภอ
 รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
 ผู้ว่าราชการจังหวัดอุตรดิตถ์

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
 กลุ่มงานกฎหมายระเบียบและเรื่องร้องทุกข์
 โทร ๐ ๕๕๔๐ ๓๐๐๘ ต่อ ๔ โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๔๙๘๕
 ประสานงาน นายเอกวิทย์ บุปผาโชติ ๐๖๓ ๒๐๖ ๖๔๗๘

พ.ศ. ๒๕๖๕
๒๖/๑๒/๖๕

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดอุดรธานี

เลขที่รับ..... ๘15๗

วันที่..... ๒๓ ส.ค. ๒๕๖๕

เวลา..... ๑๑๙๙

บ.ท. บ.ถ. ส.ส. ก.ม. ก.ง. ข.ป.
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ถนนนครราชสีมา กทม. ๑๐๓๐๐

ที่ มท ๐๘๐๔.๕/ว ๓๗๐๔

๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอรื้อเกี่ยวกับการออกคำสั่งปรับเป็นพินัยกับการกระทำความผิดต่างกรรมต่างวาระ การเพิกถอน และการแก้ไขคำสั่งปรับเป็นพินัย และการยุติเรื่องกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิด ภายหลังเจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งปรับเป็นพินัย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๒/๒๑๖

ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๕

จำนวน ๑ ชุด

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีหนังสือถึงกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแจ้งว่า กรุงเทพมหานครได้ขอคำปรึกษาปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการแก้ไขหรือเพิกถอน และดำเนินการอื่น ต่อคำสั่งปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยได้พิจารณาข้อหาดังกล่าวและมีความเห็นแล้ว ตามเรื่องเสร็จที่ ๙๓๕/๒๕๖๕ จึงขอส่งคำปรึกษาดังกล่าวให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบ และแจ้งเวียน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานโดยไม่ต้องขอคำปรึกษาจากคณะกรรมการ ว่าด้วยการปรับเป็นพินัยอีก ตามข้อ ๙ วรรคสอง แห่งระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เรื่อง การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๖

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงขอความร่วมมือจังหวัดแจ้งความเห็นของคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เรื่องเสร็จที่ ๙๓๕/๒๕๖๕ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบและใช้เป็นแนวทางปฏิบัติงานต่อไป รายละเอียดปรากฏ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

ร้อยตำรวจโท

(ภพชนก ชลานุเคราะห์)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

กลุ่มงานกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น ๑

โทร. / โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@dla.go.th

ผู้ประสานงาน นายสุกฤษา จำปาจ้อย

(สิ่งที่ส่งมาด้วย)

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
 เลขรับ..... 4-0079
 วันที่ - 8 ส.ค. 2568
 เวลา.....

ที่ นร ๐๙๐๒/๒๑๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 ๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
 กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐
 เลขรับ..... 3518
 วันที่ 8 ส.ค. ๒๕๖๘
 เวลา..... 11:12

๗ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอรื้อเกี่ยวกับการออกคำสั่งปรับเป็นพินัยกับการกระทำความผิดต่างกรรมต่างวาระ การเพิกถอน และการแก้ไขคำสั่งปรับเป็นพินัย และการยุติเรื่องกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิด ภายหลังเจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งปรับเป็นพินัย

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เรื่อง การแก้ไขหรือเพิกถอน และการดำเนินการอื่นต่อคำสั่งปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕

ด้วยกรุงเทพมหานครได้ขอคำปรึกษาปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการแก้ไข หรือเพิกถอน และการดำเนินการอื่นต่อคำสั่งปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และคณะกรรมการว่าด้วยการปรับ เป็นพินัยได้พิจารณาข้อหาดังกล่าวและมีความเห็นปรากฏตามบันทึกคณะกรรมการว่าด้วยการปรับ เป็นพินัยตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

สำนักงานฯ จึงขอจัดส่งคำปรึกษาดังกล่าวให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบ เพื่อแจ้งเวียนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานโดยไม่ต้องขอคำปรึกษา จากคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยอีก ทั้งนี้ ตามข้อ ๙ วรรคสอง แห่งระเบียบคณะกรรมการ ว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เรื่อง การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๖

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(Handwritten signature)

(นายปรกรณ์ นิลประพันธ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

กองกฎหมายกระบวนการยุติธรรม
 ฝ่ายกฎหมายกระบวนการยุติธรรมทางแพ่ง
 โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙ ต่อ ๑๒๘๙ (นายวรกรฯ)
 โทรสาร ๐ ๒๒๒๖ ๖๒๐๑
 www.ocs.go.th
 www.lawreform.go.th
 ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@ocs.go.th

๑๖๘๑๖๖
 13 ส.ค. ๖8
 เลขรับ..... 620
 วันที่ ๙ ส.ค. ๖8

บันทึกคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย
เรื่อง การแก้ไขหรือเพิกถอน และการดำเนินการอันต่อคำสั่งปรับเป็นพินัย
ตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย
ของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕

กรุงเทพมหานครครมที่หนังสือ ที่ กท ๑๕๐๔/๒๗๓๕ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๘
ถึงสำนักงนคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ดังนี้

๑. เมื่อด้วยกรุงเทพมหานครกำหนดแนวทางการดำเนินการผู้กระทำความผิด
ในการติดตั้งป้ายโฆษณาในที่สาธารณะ ในกรณีที่ไม่มีพบบัตรผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๐
แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕
ประกอบกับกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด
และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยสรุปติดตั้งป้าย ๑ ป้าย ถือเป็น การกระทำ
ความผิด ๑ กรรม ซึ่งสำนักงานเขตจะต้องควมเห็นคดีแก่ผู้กระทำความผิดทุกกรรมแบบต่างกรรม
ต่างวาระ ต่อมาเมื่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลใช้บังคับ และสำนักงาน
เขตลาดกระบังได้ทบทวนพิจารณาการโฆษณาด้วยถาวรปิด ทิ้ง หรือไปรษณียบัตรประกาศ หรือใบปลิว
ในที่สาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นอันเป็นความผิดอาญาที่มีโทษปรับ
สลดนเคียวและเปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยตามกฎหมายในบัญชี ๑ ที่ย้าพระราชบัญญัติว่าด้วย
การปรับเป็นพินัยฯ เจ้าหน้าที่ยของรัฐซึ่งเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครนครสนมัญ สิ่งกีดกั้นกำแพงเขต
ลาดกระบัง ได้ออกคำสั่งปรับเป็นพินัยแก่การกระทำความผิดต่างกรรมต่างวาระในความผิด
เดียวกันกับบริษัท ร. ผู้กระทำความผิด จำนวน ๒ คำสั่ง (คำสั่งที่ ๑ จำนวน ๒๑๕ ป้าย และคำสั่งที่ ๒
จำนวน ๑๓ ป้าย) ดังนั้น จึงขอหารือว่า การออกคำสั่งปรับเป็นพินัยแก่การกระทำความผิดต่างกรรม
ต่างวาระเป็นคำสั่งเดียวกัน สามารถกระทำได้หรือไม่

๒. เมื่อพิจารณาเทียบเคียงกับหลักกฎหมายปกครองทั่วไป เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่ง
ทางปกครองหรือผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจเพิกถอนคำสั่งทางปกครองได้ ซึ่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติ
ราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้ยอมรับหลักกฎหมายปกครองดังกล่าวโดยนำมาบัญญัติ
ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นในส่วนที่ ๒ การเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง หมวด ๒ คำสั่งทางปกครอง อย่างไรก็ตาม
การที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ มาตรา ๕ กำหนดไว้ การปรับเป็นพินัยหรือคำสั่ง
ปรับเป็นพินัยไม่ถือเป็น การกระทำทางปกครองหรือคำสั่งทางปกครอง แต่บทบัญญัติในพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ ไม่ได้กำหนดเรื่องเพิกถอนหรือการแก้ไขคำสั่งปรับเป็นพินัยไว้เป็นประการใด
และหากการออกคำสั่งปรับเป็นพินัยได้กระทำขึ้นโดยขัดต่อกฎหมายหรือมีกระบวนการพิจารณา
ที่บกพร่อง หรือมีความจำเป็นต้องปรับปรุงการใช้ดุลพินิจกำหนดอัตราค่าปรับเป็นพินัยให้เหมาะสม
ยิ่งขึ้น หรือมีความจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่กรณี
ภายหลังจากการออกคำสั่งปรับเป็นพินัยข้างต้น เช่น คำสั่งมีอัตราค่าปรับสูงเกินหนึ่งหมื่นบาท
โดยไม่ได้กระทำในรูปแบบเป็นองค์คณะ การออกคำสั่งที่กระบวนการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวม
พยานหลักฐานบกพร่อง การออกคำสั่งโดยกระบวนการความผิดไม่ถูกต้องครบถ้วน ดังนั้น จึงขอหารือว่า
เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ออกคำสั่งปรับเป็นพินัยจะมีอำนาจพิจารณาเพิกถอนหรือแก้ไขคำสั่งปรับเป็นพินัยได้
หรือไม่

๓. กรณีปรากฏหลักฐานแน่ชัดว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งปรับเป็นพินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาผิดตัว โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ออกคำสั่งปรับเป็นพินัยแก่ผู้ซึ่งไม่ได้กระทำความผิดทางพินัยนั้น ก่อนที่จะถึงขั้นตอนในชั้นที่พนักงานอัยการจะไม่สั่งฟ้องคดีตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีความผิดทางพินัยของเจ้าพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๒๖ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ออกคำสั่งปรับเป็นพินัยสามารถนำหลักเกณฑ์กรณีที่ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดตามกฎหมายกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และอารชีแจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๑๒ มาปรับใช้กับกรณีที่มีการออกคำสั่งปรับเป็นพินัยต่อบุคคลซึ่งไม่ใช่ผู้กระทำความผิดได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากไม่สามารถยุติเรื่องได้ตามข้อ ๑๒ ของกฎกระทรวงดังกล่าว เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ออกคำสั่งปรับเป็นพินัยดังกล่าวจะต้องดำเนินการอย่างไร

๔. กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐแสวงหาข้อเท็จจริงแล้วไม่สามารถระบุตัวผู้กระทำความผิดหรือผู้ซึ่งเชื่อได้ว่ากระทำความผิดได้นั้น เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถพักการแสวงหาข้อเท็จจริงโดยได้รับความเห็นชอบจากหัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือไม่

คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยได้พิจารณาข้อหาหรือของกรุงเทพมหานคร โดยมีผู้แทนกรุงเทพมหานครเป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นสมควรกำหนดประเด็นข้อหาหรือให้ชัดเจนและมีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีออกคำสั่งปรับเป็นพินัยแก่ผู้กระทำความผิดรายเดียวในกรณีการกระทำความผิดต่างกรรมต่างวาระกัน จะออกเป็นคำสั่งเดียวกันได้หรือไม่ และกรณีที่อัตราค่าปรับทุกกรรมรวมกันเกินหนึ่งหมื่นบาท การปรับเป็นพินัยต้องทำโดยองค์คณะหรือไม่ เห็นว่า การออกคำสั่งและการแจ้งคำสั่งปรับเป็นพินัยมุ่งหมายที่จะให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบการกระทำที่เป็นความผิดและสามารถชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาได้ตามสมควร โดยมาตรา ๑๗^๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ กำหนดให้กรณีกระทำความผิดทางพินัยอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ปรับเป็นพินัยแก่ผู้นั้นทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป และมาตรา ๒๑^๒ กำหนดให้คำสั่งปรับเป็นพินัย

^๑มาตรา ๑๗ ผู้ใดกระทำความผิดทางพินัยอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ปรับเป็นพินัยผู้นั้นทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป

ภายใต้บังคับวรรคสาม ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้ดำเนินการปรับเป็นพินัยและความผิดทางพินัยตามวรรคหนึ่งอยู่ในอำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างหน่วยงานกัน ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปรับเป็นพินัยในความผิดที่อยู่ในอำนาจของตน และแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจพิจารณาในความผิดทางพินัยอื่นทราบเพื่อดำเนินการต่อไปด้วย

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการปรับเป็นพินัยตามวรรคหนึ่ง นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะวางระเบียบกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องร่วมกันหรือทำแทนกันในการดำเนินการปรับเป็นพินัยก็ได้ ระเบียบดังกล่าวเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

^๒มาตรา ๒๑ คำสั่งปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๒๐ ให้ทำเป็นหนังสือโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- (๑) ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำอันเป็นความผิดทางพินัย
- (๒) อัตราค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติ และจำนวนค่าปรับเป็นพินัยที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดให้ต้องชำระ
- (๓) ระยะเวลาที่ต้องชำระซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน แต่ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง
- (๔) กระบวนการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องดำเนินการต่อไป ถ้าผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธข้อกล่าวหาหรือไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในระยะเวลาที่กำหนด

(มีต่อหน้าถัดไป)

ต้องทำเป็นหนังสือและมีรายละเอียดตามที่กำหนด เช่น อัตราค่าปรับเป็นพินัยตามที่กฎหมายบัญญัติ และจำนวนค่าปรับเป็นพินัยที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดให้ต้องชำระ ซึ่งกรณีตามข้อหาหรือของ กรุงเทพมหานคร เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้ฝ่าฝืนทำการโฆษณาด้วยการปิดแผ่นประกาศในที่สาธารณะ จำนวนหลายป้ายอันเป็นความผิดหลายกรรมโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๑๐^๓ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ เจ้าพนักงานเทศกิจจึงสามารถออกคำสั่งปรับเป็นพินัยสำหรับการกระทำความผิดหลายกรรมที่กระทำต่างวาระกันรวมเป็นคำสั่งเดียวกัน แต่ต้องระบุข้อเท็จจริงในกรรกระทำความผิดแต่ละกรรม ตลอดจนอัตราค่าปรับเป็นพินัยตามที่กฎหมายบัญญัติและจำนวนค่าปรับเป็นพินัยที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดแต่ละกรรมสำหรับการกระทำความผิดทุกกรรมให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาและชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาสำหรับการกระทำทุกกรรมนั้น ทั้งนี้ อำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้สั่งปรับเป็นพินัยย่อมต้องพิจารณาตามมาตรา ๑๔^๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ โดยหากค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติไว้มีอัตราอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท เจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียวเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยได้ แต่ถ้าค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติไว้มีอัตราอย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาท การปรับเป็นพินัยต้องกระทำเป็นองค์คณะ เมื่อความผิดฐานปิดป้าย

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๒)

- (๔) สิทธิในการขอผ่อนชำระตามมาตรา ๔ วรรคสอง หรือการยื่นคำร้องขอต่อศาลตามมาตรา ๑๔
- (๕) รายละเอียดอื่นใดที่เห็นสมควรอันจะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจสภาพแห่งการกระทำผิด

หรือที่เกี่ยวประโยชน์ต่อผู้ถูกกล่าวหา

การขออนุญาต การขออนุญาต การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและตารางวันค่าธรรมเนียมในการขออนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง และในกฎกระทรวงดังกล่าวต้องกำหนดให้ชัดเจนว่ากรณีใดที่ขออนุญาตได้หรือขออนุญาตไม่ได้ และกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตไว้ด้วย

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การกระทำของราชการส่วนท้องถิ่น ราชการส่วนอื่นหรือรัฐวิสาหกิจหรือของหน่วยงานที่มีอำนาจกระทำได้ หรือเป็นการโฆษณาด้วยการปิดแผ่นประกาศ ณ สถานที่ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นจัดไว้เพื่อการนั้น หรือเป็นการโฆษณาในการเลือกตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาปฏิบัติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และการโฆษณาด้วยการปิดประกาศของเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือต้นไม้ เพียงเพื่อให้ทราบชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ชื่ออาคาร เลขที่อาคาร หรือข้อความอื่นเกี่ยวกับการเข้าไปและออกจากอาคารนั้น

มาตรา ๑๐ การโฆษณาด้วยการปิด ทิ้ง หรือโปรยแผ่นประกาศหรือใบปลิวในที่สาธารณะ จะกระทำได้อต่อเมื่อได้รับหนังสืออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดในหนังสืออนุญาตด้วย

มาตรา ๑๔ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจะมีอำนาจปรับเป็นพินัยตามกฎหมายใด ให้เป็นไปตามที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยนั้นบัญญัติไว้ ในกรณีที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยมิได้บัญญัติไว้ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีรักษาการตามกฎหมายนั้นประกาศกำหนด

ในการกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจะมีอำนาจปรับเป็นพินัยตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจึงกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นใดที่มีเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งรับผิดชอบในการปฏิบัติตามกฎหมายนั้นเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยได้ เว้นแต่เป็นกรณีตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๗ วรรคสาม และถ้าค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติไว้มีอัตราอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท จะกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียวเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยก็ได้ แต่ถ้าค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติไว้มีอัตราอย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาท ต้องกำหนดให้การปรับเป็นพินัยกระทำเป็นองค์คณะ ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่น้อยกว่าสามคน

โฆษณาในที่สาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๐^๕ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองฯ มีอัตราโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท โดยการตัดตั้งป้ายโฆษณา ๑ ป้าย เป็นการกระทำความผิด ๑ กรรมแล้ว เจ้าพนักงานเทศกิจหนึ่งคนจึงมีอำนาจพิจารณาปรับเป็นพินัยได้โดยไม่ต้องกระทำเป็นองค์คณะ

อย่างไรก็ตาม ปรากฏข้อเท็จจริงจากคำชี้แจงของผู้แทนกรุงเทพมหานครว่า คำสั่งปรับเป็นพินัยคำสั่งที่ ๑ จำนวน ๒๑๔ ป้าย/กรรม และคำสั่งที่ ๒ จำนวน ๑๓ ป้าย/กรรม เป็นคำสั่งปรับเป็นพินัยที่ออกโดยไม่ได้ระบุวัน เวลา และสถานที่ที่กระทำความผิดแต่ละป้าย/กรรม และไม่ได้ระบุค่าปรับเป็นพินัยแต่ละกรรม ดังนั้น คำสั่งปรับเป็นพินัยทั้งสองคำสั่งจึงยังไม่ชัดเจนเพียงพอที่จะให้ผู้ถูกคำสั่งปรับสามารถชี้แจงโต้แย้งได้ จึงไม่เป็นคำสั่งปรับเป็นพินัยที่ถูกต้องตามมาตรา ๒๑^๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ

ประเด็นที่สอง กรณีการออกคำสั่งปรับเป็นพินัยมีกระบวนการพิจารณาที่บกพร่อง และเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ออกคำสั่งปรับเป็นพินัยเห็นควรปรับปรุงคำสั่งปรับเป็นพินัยก่อนส่งให้พนักงานอัยการ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ออกคำสั่งปรับเป็นพินัยจะมีอำนาจในการพิจารณาเพิกถอนหรือแก้ไขคำสั่งปรับเป็นพินัยได้หรือไม่ เห็นว่า มาตรา ๑๙^๗ กำหนดว่า เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยหรือมีการกล่าวหาหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพบเห็นว่ามีอาการกระทำความผิดทางพินัย เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องเริ่มดำเนินการตามกระบวนการปรับเป็นพินัย โดยเมื่อดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานแล้ว และมีพยานหลักฐานเพียงพอว่าผู้นี้กระทำความผิดทางพินัยให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการสั่งปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๒๐^๘ ต่อไป อย่างไรก็ตาม หากเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งปรับเป็นพินัยไปแล้วและผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งหรือไม่ได้นำเงินมาชำระ เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องส่งสำนวนให้พนักงานอัยการต่อไปตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๓^๙ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ ซึ่งหากเจ้าหน้าที่ของรัฐพบว่ากระบวนการพิจารณาออกคำสั่งปรับเป็นพินัยมีข้อบกพร่อง เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องประสานไปยังพนักงานอัยการในชั้นการพิจารณาสำนวนเพื่อขอให้พนักงานอัยการใช้อำนาจในการแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม รวมทั้งมีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำได้ตามที่เห็นสมควร หรือจะสั่งเป็นหนังสือ

^๕โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

^๖โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๗มาตรา ๑๙ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยหรือมีการกล่าวหาหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพบเห็นว่ามีอาการกระทำความผิดทางพินัยไม่ว่าความผิดนั้นจะเกิดขึ้นในท้องที่ใด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน และต้องให้ออกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาที่ตนตามสมควร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

^๘มาตรา ๒๐ เมื่อดำเนินการตามมาตรา ๑๙ แล้ว และเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพยานหลักฐานเพียงพอว่าผู้ใดกระทำความผิดทางพินัย ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งปรับเป็นพินัยและส่งคำสั่งให้ผู้นั้นทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรของผู้ถูกกล่าวหาหรือตามที่โต้แย้งไว้ต่อหน่วยงานของรัฐ และให้ถือว่าผู้นั้นได้รับแจ้งตั้งแต่วันครบสิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏโฆษณาเป็นตอบรับ

^๙มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๒๐ ปฏิเสธข้อกล่าวหา หรือไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย พยานหลักฐาน และส่งสำนวนให้พนักงานอัยการเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลต่อไป เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยได้บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลได้เอง เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจดำเนินการฟ้องคดีโดยไม่ต้องส่งให้พนักงานอัยการ

ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการก็ได้ ตามมาตรา ๒๕ วรรคสาม^{๑๑} แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ

ประเด็นที่สาม กรณีมีการออกคำสั่งปรับเป็นพินัยแล้ว และปรากฏหลักฐานว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้เป็นผู้กระทำความผิดทางพินัย เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ออกคำสั่งปรับเป็นพินัยสามารถนำหลักเกณฑ์การยุติเรื่องกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิด มาปรับใช้กับกรณีที่มีการออกคำสั่งปรับเป็นพินัยต่อบุคคลซึ่งไม่ใช่ผู้กระทำความผิดได้หรือไม่ เห็นว่า หลักเกณฑ์การยุติเรื่องเป็นไปตามข้อ ๑๒^{๑๒} แห่งกฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖ ซึ่งกำหนดให้ยุติเรื่องเมื่อพ้นกำหนดเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาต้องชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาไว้เป็น ๓ กรณี ได้แก่ (๑) ไม่ได้มีความว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดทางพินัย (๒) มีเหตุตามกฎหมายที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ต้องรับโทษ หรือ (๓) คดีขาดอายุความ โดยให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสั่งยุติเรื่องและแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งเป็นการดำเนินการในขั้นก่อนการออกคำสั่งปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงตามข้อหาเรื่องนี้เป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ออกคำสั่งปรับเป็นพินัยไปแล้ว และปรากฏข้อเท็จจริงในภายหลังว่าเป็นการออกคำสั่งแก่ผู้ซึ่งไม่ได้กระทำความผิดทางพินัย กรณีจึงไม่เข้าเหตุในการยุติเรื่องและไม่สามารถนำหลักเกณฑ์การยุติเรื่องตามข้อ ๑๒ แห่งกฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา มาปรับใช้ได้ แต่สามารถประสานพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาสั่งไม่ฟ้องต่อไปตามที่ได้ให้ความเห็นไว้แล้วในประเด็นที่สองได้

ประเด็นที่สี่ กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐแสวงหาข้อเท็จจริงแล้วไม่สามารถระบุตัวผู้กระทำความผิดหรือผู้ซึ่งเชื่อได้ว่ากระทำความผิดได้ เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถพักการแสวงหาข้อเท็จจริง โดยได้รับความเห็นชอบจากหัวหน้าหน่วยงานของรัฐได้หรือไม่ เห็นว่า กระบวนการพิจารณา คดีความผิดทางพินัยมุ่งหมายที่จะช่วยให้ผู้ถูกกล่าวหาไม่ต้องเข้าสู่กระบวนการทางอาญาและลดระยะเวลาการดำเนินคดี โดยการแสวงหาข้อเท็จจริงเริ่มต้นจากเมื่อมีเหตุอันควรสงสัย หรือมีการกล่าวหา หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพบเห็นหรือความปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ามีการกระทำความผิดทางพินัยเกิดขึ้น เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องรวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิดเท่าที่สามารถจะทำได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับกรกระทำความผิดเพื่อให้รู้ว่ามีการกระทำความผิดทางพินัยหรือไม่ และใครเป็นผู้กระทำความผิด เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพยานหลักฐานเพียงพอว่าผู้ใดกระทำความผิดทางพินัยแล้ว ก็ให้มีคำสั่งปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๒๑^{๑๓} แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ ดังนั้น เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐแสวงหาข้อเท็จจริงแล้ว

^{๑๑}มาตรา ๒๕ ๓๑ ๓๑

ในการพิจารณาสำนวน พนักงานอัยการมีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม รวมทั้งมีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำได้ตามที่เห็นสมควร หรือจะสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการก็ได้

๓๑ ๓๑

^{๑๒}ข้อ ๑๒ เมื่อพ้นกำหนดเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาจะต้องชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาแล้ว ไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะได้ชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาหรือไม่ และเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐได้พิจารณาจากข้อชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา (ถ้ามี) ประกอบกับข้อเท็จจริงที่แสวงหาได้แล้วเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดทางพินัยให้ดำเนินการสั่งปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๒๑ ต่อไป ในกรณีที่ไม่ได้มีความว่าผู้นั้นกระทำความผิดทางพินัย หรือมีเหตุตามกฎหมายที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ต้องรับโทษ หรือคดีขาดอายุความแล้ว ให้สั่งยุติเรื่องและแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้กล่าวหาทราบ

^{๑๓}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๘, ข้างต้น

และไม่สามารถระบุตัวผู้กระทำความผิดหรือผู้ซึ่งเชื่อได้ว่ากระทำความผิดได้ กรณีจึงยอมไม่มีเหตุที่จะ
ทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องแสวงหาข้อเท็จจริงนั้นต่อไป และมีอำนาจดำเนินการหรือยุติการดำเนินการ
ตามที่กฎหมายกำหนดได้โดยไม่ต้องได้รับความเห็นชอบจากหัวหน้าหน่วยงานของรัฐอีก

(นายปกรณ์ นิลประพันธ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สิงหาคม ๒๕๖๘